

Kitab Daniel - Nomor Saratus Genep Puluh Tujuh

Muka Rusiah: Ngungkab Harti Sajarah jeung Harti Nubuat tina Daniel 11:10 jeung Satuluyna

Jeff Pippenger
2024-03-30

Ayat ka opat puluh tina Daniel pasalABELAS dimimitian dina mangsa ahir dina taun 1798, nalika raja kalér nampa tatu nu mawa pati di leungeun raja kidul. Sajarah éta dipatandakeun ku taun 246 SM, nalika Ptolemaios ngalampahkeun pambales ka karajaan kalér, sarta ogé ku Perancis Napoleonon nu nyandak paus jadi tawanan dina taun 1798. Sanggeus raja kidul mulang ka Mesir dina ayat salapan, tuluy ayat sapuluh nétélakeun yén raja kalér bakal ngalaksanakeun serangan balikan ngalawan raja kidul.

Mangka raja kidul baris sumping kana karajaanna, tuluy mulang deui ka nagarana sorangan. Tapi para putrana baris kagugah, sarta baris ngumpulkeun balaréa pasukan anu gedé; jeung anu saurang tangtu baris datang, ngalimpudan, sarta nembus ngaliwatan; tuluy manéhna baris mulang deui, sarta kagugah, nepi ka bentengna. Daniel 11:9, 10.

Saméméh urang nimbangkeun tafsiran Uriah Smith ngeunaan sajarah anu minuhan ayat sapuluh, urang nengetan ungkara “ngabahekeun, jeung ngaliwatan.” Frasa Ibrani anu ditarjamahkeun ku cara kieu, ogé ditarjamahkeun dina ayat opat puluh minangka “ngabahekeun jeung ngaliwatan.” Ieu téh frasa anu sarua dina basa Ibrani aslina. Eta ngan kapanggih di hiji tempat séjén deui dina Kitab Suci.

Sarta anjeunna bakal nembus ka Yuda; anjeunna bakal ngabahekeun sarta ngalimpas, anjeunna bakal nepi ka beuheung; jeung ngalegaan jangjangna bakal ngeusian sakuliah legana tanah anjeun, he Immanuel. Yesaya 8:8.

Dina Daniel pasalABELAS, ayat sapuluh jeung ayat opat puluh, tuluy deui dina Yesaya pasal dalapan, ayat dalapan, frasa Ibrani anu sarua ditarjamahkeun ku tilu cara anu béda, sanajan éta ngawakilan harti anu sarua. Kecap panungtung dina éta frasa, nya éta kecap Ibrani “abar,” kadang ditepikeun minangka “ngaliwatan” dina ayat sapuluh, “ngaliwatan luhureun” dina ayat opat puluh, tuluy deui minangka “ngaliwat” dina Yesaya. Hartina dina dasarna sarua dina unggal tilu rujukan éta, tapi dina Yesaya aya ogé patalina nubuat séjén antara éta rujukan-rujukan.

Ayat dina Yesaya éta kacumponan nalika raja Asyur nalukkeun Yuda sarta datang ka Yerusalem, tapi henteu kungsi nalukkeun kota éta sorangan. Manéhna maju nepi “ka beuheung,” tapi henteu kungsi nalukkeun “hulu.” Dina nubuat anu sarua pisan, Yesaya netelakeun hiji lambang nubuat ngeunaan naon anu diwakilan ku “hulu,” sarta anjeunna ngaidéntifikasi “hulu” minangka ibukota karajaan, jeung raja karajaan éta ogé nyaéta “hulu.” Anjeunna nyayagikeun dua saksi ngeunaan bebeneran nubuat yén hiji hulu téh nyaéta saurang raja, jeung hiji karajaan, tuluy sacara samar

ngébréhkeun yén lamun nu nalungtik nubuat henteu narima jeung ngartos bebeneran ieu, manéhna moal diteguhkeun. Ayat anu samar éta mangrupa bagian tina nubuat anu sarua pisan anu ngaidéntifikasi yén raja kalér bakal ngabahekeun jeung ngalimpas, tapi ngan nepi “ka beuheung.”

Sabab kapala Siria teh Damsik, jeung kapala Damsik teh Resin; sarta dina genep puluh lima taun, Epraim bakal dirempag nepi ka henteu deui jadi hiji bangsa. Jeung kapala Epraim teh Samaria, jeung kapala Samaria teh putra Remalia. Lamun aranjeun teu percaya, tangtu aranjeun moal diteguhkeun. Yesaya 7:8, 9.

“Sirah” bangsa Siria nyaéta kota gedéna, “Damaskus,” jeung “sirah” “Damaskus” (kota gedé éta) nyaéta “Rezin,” raja Siria. Kitu deui, “sirah” bangsa Epraim nyaéta kota gedéna, “Samaria,” jeung “sirah” “Samaria” (kota gedé éta) nyaéta “putra Remalya” (Peka), raja Samaria. Dina nubuat anu sarua, dina pasal salajengna, dina ayat dalapan, Raja Sanherib ti Asyur ngepung Yerusaleim, sarta dina ayat dalapan éta, pengepunganana ka Yerusaleim diidéntifikasi minangka nepi ka beuheung.

Ayat tujuh jeung dalapan, anu netelakeun dina dasar dua saksi, lambang nubuat ngeunaan hiji “sirah,” anu ngawakilan boh raja boh ibukota bangsa raja éta, nya éta nubuat genep puluh lima taun anu nangtukeun titik awal duanana nubuat dua rébu lima ratus dua puluh taun ngalawan karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél. Ku kituna, ieu téh ayat anu kacida ruwetna, sabab aya patalina jeung ayat sapuluh jeung opat puluh dina pasal sabelas kitab Daniel, anu duanana ogé nandaan papacangan antara saurang raja kalér anu nyerang saurang raja kidul, sakumaha Sennacherib, saurang raja ti kalér, nyerang Yuda, saurang raja kidul, dina ayat dalapan, tina pasal dalapan kitab Yesaya.

Konci anu ngahubungkeun ieu papacangan para raja kalér jeung kidul téh nyaéta “sirah,” jeung “ngalimpudan sarta ngaliwat.” Nalika raja kalér ngabales ka raja kidul dina ayat sapuluh, tina pasal sabelas, anjeunna meunang perang éta, tapi anjeunna ninggalkeun “sirah,” sabab anjeunna “sumping, tuluy ngalimpudan, sarta ngaliwat” “nepi ka” “benteng” raja kidul. Sajarah dina ayat sapuluh ngagambarkeun kameunangan raja kalér atas raja kidul, tapi anjeunna henteu asup ka Mesir (benteng), ibu kota—“sirah.”

Nalika raja kidul saméméhna ngéléhkeun raja kalér dina ayat tujuh jeung dalapan, anjeunna “asup ka benteng raja kalér, sarta” “ngéléhkeun sarta” “mawa tawanan” balik ka “Mesir.” Dina kameunangan bales dendam raja kalér, anjeunna henteu asup ka Mesir, ku kituna ieu ngalambangkeun yén nalika Uni Soviét disapu musna dina taun 1989, Rusia, ibukotana—sirahna, tetep nangtung. “Lamun maranéh henteu percaya, tangtu maranéh moal diteguhkeun.” Rusia, anu dilambangkeun salaku raja kidul dina ayat sabelas jeung dua belas, anu meunang perang di tanah wates, anu dina mangsa baheula nyaéta Rafia, sarta dina mangsa kiwari nyaéta Ukraina.

“AYAT 10. Ari anak-anakna bakal kagugah, sarta bakal ngumpulkeun balad anu gedé jeung kuat lobana; jeung hiji pasti bakal datang, tuluy ngabahekeun jeung nembus; tuluy manéhna bakal mulang, sarta kagugah deui, nepi ka bentengna.’

“Bagian kahiji tina ayat ieu nyebutkeun putra-putra, dina wangun jamak; ari bagian panungtungna nyebutkeun hiji, dina wangun tunggal. Putra-putra Seleucus Callinicus téh nyaéta Seleucus Ceraunus jeung Antiochus Magnus. Maranéhna duaan kalawan sumanget

ngalaksanakeun pagawean pikeun ngabélaan jeung maleskeun perkara bapa maranéhna jeung nagarana. Nu leuwih kolot di antara maranéhna, nyaéta Seleucus, mimiti naék kana tahta. Anjeunna ngumpulkeun balaréa anu gedé pikeun ngarebut deui kakawasaan bapana; tapi ku sabab anjeunna hiji pangeran anu lemah tur penakut, boh dina jasmani boh dina kaayaanana, teu boga artos, sarta teu sanggup ngajaga sangkan bala tentarana tetep taat, anjeunna diracun ku dua urang jenderalna sanggeus hiji pamaréntahan salila dua atawa tilu taun anu teu mulya. Lanceukna anu leuwih mampuh, Antiochus Magnus, tuluy diproklamasikeun jadi raja; anjeunna nyekel komando tentara, ngarebut deui Seleucia jeung mulangkeun Siria, ngajadikeun dirina pangawasa sabagian tempat ku jalan pasatujuan, jeung sabagian deui ku kakuatan pakarang. Saterusna aya hiji gencatan pakarang, dina mangsa éta dua pihak ngayakeun rundingan karapihan, sanajan tetep nyiapkeun perang; sanggeus éta Antiochus balik deui sarta ngéléhkeun dina perang Nicolas, jenderal Mesir, malah boga niat pikeun nyerang Mesir sorangan. Ieu téh ‘hiji’ anu tangtu bakal ngabanjir ngaliwat.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 253.

Runtuhna Uni Soviét dina taun 1989 nandaan “waktu ahir,” sarta dua putra dina éta ayat ngawakilan dua tanda jalan, nyaéta Reagan jeung Bush nu kahiji. Ti saprak “waktu ahir” dina 1798, anu mangrupa tempat mimitina ayat opat puluh tina Daniel sabelas, sundal Roma geus dipopohokeun, sabab manéhna, salaku Izebel, tetep nyésa di Samaria, sedengkeun salakina, Ahab, nyanghareupan Elia di Gunung Karmel. Manéhna nyumput, tapi sacara rusiah ngadalikeun sagalana, sakumaha anu ku manéhna dipigawé dina Perang Dunya Kahiji jeung Perang Dunya Kadua. Salakina téh tentara wakilna ngalawan raja kidul. Nalika manéhna males dina taun 1989, manéhna, salaku raja kalér, mawa karéta, kapal-kapal, jeung jalma-jalma tunggang kuda.

Sareng dina mangsa ahir, raja ti kidul bakal nyorong anjeunna; sarta raja ti kalér bakal datang ngalawan anjeunna lir angin puyuh, kalawan kareta-kareta, jeung kalawan pasukan kuda, sarta kalawan loba kapal; sarta anjeunna bakal asup ka nagara-nagara, tuluy ngagulidag ngaliwat. Daniel 11:40.

Wakilna dina panalangan éta dilambangkeun ku “kapal-kapal,” nyaéta kakawasaan ékonomi, sarta ku “karéta perang jeung para tunggang kuda,” nyaéta kakuwatan militér. Kakuwatan militér jeung kakawasaan ékonomi téh mangrupa dua sipat profétis Amérika Sarikat dina nubuatan poé-poé panungtungan, sabab Amérika Sarikat bakal ngalarang jalma-jalma anu henteu daék sujud ka Isebel pikeun meuli jeung ngajual, sarta lamun maranéhna tetep nolak tanda kakawasaan Isebel, maranéhna bakal dipaéhan. Kakawasaan ékonomi jeung kakuwatan militér Amérika Sarikat anu dipaké dina gawé bareng jeung kapausanlah anu nyababkeun bubarna Uni Soviét dina taun 1989, sanajan Rusia ditinggalkeun tetep nangtung.

Sajarah anu ngalaksanakeun ayat kasapuluh tina Daniel pasal sabelas diulangan deui dina sajarah bagian kadua ayat kaopat puluh, anu nangtukeun waktu ahir dina taun 1989. Sajarah ayat genep nepi ka salapan ngagambarkeun sajarah anu ngantarkeun kana waktu ahir, anu dicirikeun dina bagian kahiji ayat kaopat puluh. Ayat lima nepi ka sapuluh tina Daniel pasal sabelas sacara sampurna ngagambarkeun sajarah ayat kaopat puluh tina Daniel 11, sabab sakumaha anu dicatet ku Sister White, “sabagian gedé tina sajarah anu geus kacumponan dina Daniel pasal sabelas bakal

diulang deui.”

Ayat kahiji nepi ka kaopat tina Daniel sawelas nangtukeun Kores, raja kadua tina bangsa anu miboga dua tanduk dina mangsa ahir dina poé-poé panungtungan. “Mangsa ahir” dina poé-poé panungtungan éta nyaéta taun 1989, sarta présidén kadua, anu dilambangkeun ku Kores, netepkeun hiji runtuyan nubuat anu ngamungkinkeun saurang murid nubuat pikeun ngitung nepi ka présidén kagenep sanggeus 1989, anu bakal jadi présidén pangbeungharna, sarta anu bakal ngagerakkeun (ngahudangkeun) kakawasaan naga globalis, boh maranéhna téh globalis dunya, boh anu aya di Amérika Sarikat. Saterusna éta sajarah nubuat luncat ka karajaan katujuh dina nubuat Alkitab, nyaéta sapuluh raja Perserikatan Bangsa-Bangsa, sarta nangtukeun raja utamana jeung raja kahijina, sakumaha dilambangkeun ku Aleksander Agung (hartina “Pajoangna Manusa”), jeung bubarna karajaanna anu pamungkas nalika opat angin Islam dileupaskeun sapinuhna dina panutupan mangsa percobaan manusa.

Saterusna ayat lima nepi ka salapan ngagambarkeun sajarah anu diwakilan ku mangsa anu miheulaan ngadegna kapausan dina tahta dina taun 538, sabab mimitina kakawasaan anu bakal jadi raja kalér kudu nungkulan tilu halangan géografis, sakumaha anu dipigawé ku Seleukus, anu satuluyna diteguhkeun jadi raja kalér. Sanggeus éta salila tilu satengah taun, sakumaha diwakilan ku tilu puluh lima taun sabenerna, raja kalér maréntah, nepi ka raja kidul asup kana bentengna sarta nyandak anjeunna jadi tawanan, anu satuluyna pupus di Mesir ku sabab murag tina kuda. Ku kituna, ayat-ayat éta nandaan sajarah anu réngsé dina waktu ahir dina taun 1798.

Ayat kasapuluh nunjukkeun sajarah mangsa ahir dina taun 1989, sarta babarengan jeung ayat lima nepi ka salapan, éta ngawakilan sajarah ayat kaopat puluh, sakumaha ogé sajarah ayat tilu puluh nepi ka tilu puluh genep. Ku sabab kitu, ti ayat kahiji nepi ka ayat kasapuluh, baris demi baris, aya dua garis nubuat. Nu kahiji nyanghareupan para pamingpin karajaan kagenep jeung katujuh, sanajan aya hiji rohangan kosong antara karajaan kagenep jeung présidénna anu pangbeungharna sarta karajaan katujuh.

Garis kadua nyakup sajarah dipiceunna tilu halangan, mangsa raja kalér maréntah, sarta saha anu tuluy dipiceun dina taun 1798, nepi ka taun 1989, jeung présidén kadua, anu dina garis saméméhna dilambangkeun ku Kores.

Ayat sabelas jeung dua belas ngagambarkeun hiji garis sajarah katilu anu kajadian sanggeus présidén beunghar dina ayat dua, tapi dina hiji mangsa sanggeus ragragna Uni Soviét dina waktu ahir taun 1989, sarta dina hiji mangsa saméméh hukum Minggu di Amérika Sarikat sakumaha diwakilan dina ayat genep belas.

Sajarah sanggeus mangsa ahir dina taun 1989, dibawa ka présidén kagenep jeung pangbeungharna anu ngagerakkeun para globalis dimimitian dina taun 2016, dina garis kahiji. Sajarah nubuat dibawa ka taun 1989, dina garis kadua. Perang Raphia (“Wates”) dina ayat sabelas jeung dua welas, miheulaan ayat tilu welas, tempat raja kalér anu kakara dikalahkeun mulangkeun tentarana tuluy ngéléhkeun raja kidul, pas saméméh hukum Minggu dina ayat genep welas. Kakawasaan proksi raja kalér dina ayat tilu welas, nyaéta anu pamungkas tina dalapan présidén anu maréntah ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu. Ku kituna ayat tilu welas kudu lumangsung dina atawa

sanggeus pamilihan présidén ka dalapan, anu asalna tina anu tujuh. Ayat sabelas jeung dua welas dimimitian pas saméméh présidén kagenep, pangbeungharna, sarta kamungkinan réngsé pas saméméh pamilihan présidén éta kénéh, anu jadi anu ka dalapan tina anu tujuh, sarta meunang dina perang katilu tina perang proksi, dina ayat tilu welas nepi ka lima welas.

Pambalesan ti raja ti selatan dina ayat sawelas dohot dua belas i ma sabagai tanggapan tu kakalahan na dialami raja ti selatan dina ayat sapuluh. Ayat sapuluh manandai kameunangan raja ti utara dina taun 1989, na kajadian alatan pakumpulan rasia antara Amérika Sarikat jeung Vatikan. Kameunangan pikeun pasukan kalér éta mangrupa perang kahiji dina perang proksi. Perang panas sacara harfiah nu kacumponan dina jaman baheula jadi perlambang perang proksi dina poé-poé panungtungan, ku kituna kameunangan dina ayat sawelas jeung dua belas bakal jadi kameunangan pikeun raja kidul, dina perang kadua tina perang-perang proksi.

Aya tilu peperangan dina ayat sapuluh nepi ka lima belas, sarta éta sakabéhna parantos kalaksanakeun dina mangsa baheula ku perang panas anu sabenerna, nanging éta ngawakilan tilu peperangan dina perang-perang proksi dina poé-poé panungtungan. Peperangan kahiji dimeunangkeun ku pakumpulan rusiah antara sato galak jeung nabi palsu, ngalawan naga dina taun 1989. Peperangan kadua tina perang-perang proksi bakal dimeunangkeun ku kakawasaan naga anu ateistis, nyaéta raja kidul, ngalawan pakumpulan paus jeung balad tentara proksina. Peperangan katilu tina perang-perang proksi bakal dimeunangkeun ku balad tentara proksi raja kalér, sakumaha diwakilan dina ayat tilu belas nepi ka lima belas.

Sacara nubuatan aya tilu perang dunya anu panas, tilu perang proksi, anu diwangun ku tilu peperangan, sarta peperangan tina tilu cilaka Islam. Aya ogé Perang Sipil jeung Perang Révolusionér. Peperangan kadua tina perang-perang proksi ayeuna keur lumangsung di Ukraina, “The Borderline”, sakumaha digambarkeun ku Raphia, anu mangrupa garis wates antara raja kidul jeung raja kalér, nalika ayat sabelas jeung dua belas mimiti kacumponan dina sajarah.

Dina waktu anu sarua pisan nalika perang kadua tina perang-perang proksi di Ukraina keur lumangsung, serangan kadua tina tilu serangan Islam ngalawan tanah anu mulya ogé keur kajadian. Serangan kahiji tina cilaka katilu sumping dina 11 Séptémber 2001, sarta pamegelan saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung. Waktu pamegelan éta réngsé dina hukum Minggu anu enggal bakal datang di Amérika Sarikat, nalika Islam tina cilaka katilu sakali deui bakal nyerang Amérika Sarikat. Serangan kahiji jeung anu panungtung téh sarua, sarta duanana nandaan hiji sora malaikat tina Wahyu dalapan welas, anu ogé téh sora malaikat katilu, anu ogé téh disada-kana tarompét katujuh, anu ogé téh cilaka katilu.

Di tengah-tengah éta dua serangan, anu mangrupikeun dua sora, anu mangrupa sora tarompét katujuh, Islam tina cilaka katilu nyerang, lain tanah mulya rohani modéren, tapi tanah mulya harfiah kuna, dina 7 Oktober 2023.

Peperangan anu harita mimiti lumangsung, ayeuna keur kajadian dina wewengkon anu sarua pisan jeung tempat lumangsungna Patempuran Raphia sakumaha dipedar dina ayat sabelas jeung dua belas. Jalur Gaza téh mangrupa tapel wates antara karajaan kidul Yuda jeung Mesir. Tanggal 7 Oktober 2023 mangrupa hiji roda di jero roda-roda séjén anu nandaan pangrebellian, atawa hurup

katilu welas dina alfabét Ibrani anu babarengan jeung hurup kahiji jeung panungtung ngawangun kecap “kabeneran.”

Serangan kadua ka tanah anu mulya ku Islam tina cilaka katilu, lumangsung dina 7 Oktober 2023, sarta éta lumangsung pas di wewengkon anu sarua jeung tempat kajadianana Patempuran Raphia baheula dina ngeusian ayat sabelas jeung dua belas. Serangan kadua ka tanah anu mulya éta, ngaliwatan perlambang géografis nubuat, dipatalikeun jeung patempuran kadua dina perang-perang proksi, sakumaha diwakilan ku perang di Ukraina.

Sagala jajar demi jajar, perang kadua tina perang-perang proksi anu ayeuna keur lumangsung di Ukraina (Tanah Wates), ngawengku catetan kadua tina tarompet tina cilaka katilu (7 Oktober 2023), anu dilarapkeun dina mangsa panungtungan tina panyegelan saratus opat puluh opat rebu. Pangalaman panyegelan éta digambarkeun ku Daniel dina pasal sapuluh, nalika anjeunna ningali titingalian “marah” sanggeus mangsa dua puluh hiji poé duka, anu nya éta tilu satengah poé nalika dua nabi maot di jalan. Titingalian éta ditarjamahkeun minangka katerangan ngeunaan “naon anu bakal tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan.”

Bebeneran anu diwakilan ku titingalian Walungan Hiddekel, anu mangrupikeun bebeneran panyegelan, kacumponan dina sajarah nubuat ayat sabelas nepi ka lima belas. Ieu téh sajarah ayat opat puluh anu dimimitian dina taun 1989, sarta neraskeun ka ayat opat puluh hiji jeung hukum Minggu anu enggal bakal datang. Ieu téh sajarah présidén kagenep anu pangbeungharna dina ayat dua anu diwakilan nepi ka karajaan katujuh, nyaéta “Alexander the Great,” sakumaha kacatet dina ayat tilu.

Sajarah anu dimimitian dina awal perang kadua tina perang-perang proksi dina taun 2014, anu dituturkeun ku présidén pangbeungharna anu ngamimitian kampanyéna dina taun 2015, nyaéta wewengkon kosong dina ayat opat puluh, ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji, sarta éta ogé wewengkon kosong ti présidén kagenep, pangbeungharna, dina ayat dua, nepi ka karajaan katujuh. Éta téh sajarah anu dimimitian ku sora kahiji dina Wahyu pasal dalapan welas dina 11 Séptémber 2001, sarta réngsé ku sora kadua dina jam lini ageung dina Wahyu pasal sabelas. Sajarah éta ogé mangrupa mangsa sajarah anu diidentifikasi ku Yehezkiel dina pasal dua welas, nalika unggal titingalian kacumponan. Mangsa waktos éta nyaéta waktos pangegehan saratus opat puluh opat rébu. Pangudusan umat Allah dilaksanakeun ngaliwatan Firman-Na.

Sucikeun maranéhna ku kayaktian-Mantenan: firman-Mantenan teh kayaktian. Yohanes 17:17.

Urang baris neraskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“Eta tetenjo dipaparinkeun ka Ezekiel dina waktu pikiranna pinuh ku rarasaan poék jeung firasat nu ngageumpeurkeun. Anjeunna ningali tanah karuhunna keur ngagolér taya karajaan. Kota anu baheula pinuh ku jelema, geus teu aya deui nu nyicinganana. Sora kabungahan jeung lagu puji-pujian geus teu kadéngé deui dina jero témbokna. Nabi éta sorangan jadi urang asing di tanah asing, tempat ambisi nu taya wates jeung kakejeman nu galak maréntah kalawan pinuh kakawasaan. Naon-naon anu ku anjeunna katempo jeung kadéngé ngeunaan kalaliman jeung kajahatan manusa nyiksa jiwana, sarta anjeunna ngungun kacida beuratna beurang jeung peuting. Tapi lambang-lambang anu endah, anu dipintonkeun di payuneunana di sisi walungan

Kebar, nganyatakeun ayana kakawasaan nu ngawasa sagalana, nu leuwih perkasa batan kakawasaan para panguasa bumi. Luhureun para raja Asyur jeung Babul anu sombong jeung kejem, Allah anu welas asih jeung bebeneran linggih dina tahta.”

“Kasulitan-kasulitan anu siga roda, nu katingali ku nabi saperti kacampur dina kaributan anu kacida, aya dina pituduh panangan anu taya watesna. Roh Allah, anu diungkabkeun ka anjeunna minangka nu ngagerakkeun jeung ngarahkeun roda-roda éta, ngaluarkeun kasaluyuan tina kabingungan; ku kituna sakuliah dunya aya dina kakawasaan-Na. Rébuan rébu mahluk anu geus dimulyakeun parantos siap dina pangandika-Na pikeun nahan kakawasaan jeung kawijakan jalma-jalma jahat, sarta ngadatangkeun kahadéan ka jalma-jalma-Na anu satia.”

“Ku cara nu sarua, waktu Allah bade muka ka Yohanes nu dipikaasih sajarah gereja pikeun mangsa-mangsa nu bakal datang, Mantenna maparin ka anjeunna hiji kapastian ngeunaan minat jeung pangreksa Jurusalamet ka umat-Na ku nembongkeun ka anjeunna ‘Hiji anu saperti Putra manusa,’ nu leumpang di antara kaki lilin, anu ngalambangkeun tujuh gereja. Nalika ka Yohanes ditémbongkeun pergumulan-pergumulan panungtung nu agung ti gereja ngalawan kakawasaan-kakawasaan dunya, anjeunna ogé diidinan nyaksian kameunangan panungtung jeung pangluputan jalma-jalma satia. Anjeunna ningali gereja diasupkeun kana papacangan nu mawa pati jeung sato galak katut gambarna, sarta pangibadah ka éta sato galak dipaksa ku ancaman pati. Tapi, ku ningali ngalangkungan haseup jeung gandéngna perang, anjeunna nempo sakelompok jalma di Gunung Sion jeung Anak Domba, anu, gaganti tanda sato galak, miboga ‘ngaran Rama-Na ditulis dina tarang maranéhna.’ Jeung deui anjeunna ningali ‘maranéhna anu geus meunang kameunangan ngalawan sato galak, jeung ngalawan gambarna, jeung ngalawan tandana, jeung ngalawan bilangan ngaranna, nangtung dina laut kaca, nyekel kacapi-kacapi Allah’ sarta maranéhna nyanyi pupujian Musa jeung Anak Domba.”

“Palajaran ieu pikeun kapentingan urang. Urang kudu nangtungkeun iman urang ka Allah, sabab pas di hareupeun urang aya mangsa anu bakal nguji jiwa-jiwa manusa. Kristus, di Gunung Zaitun, ngedalkeun deui hukuman-hukuman anu matak pikasieuneun, anu bakal ngadadak saméméh datang-Na anu kadua: ‘Aranjeun bakal ngadéngé perang jeung beja-beja perang.’ ‘Bangsa bakal nangtung ngalawan bangsa, jeung karajaan ngalawan karajaan; sarta bakal aya kalaparan, pageblug, jeung lini, di rupa-rupa tempat. Sakabéh ieu téh kakara mimiti kasedihan.’ Sanajan ieu nubuat nampa panggenapan sawaréh dina karuksakan Yerusalem, éta leuwih langsung nerap ka poé-poé panungtungan.”

“Urang keur nangtung dina ambang kajadian-kajadian anu agung tur khidmat. Nubuat keur gancang kacumponan. Gusti parantos caket. Moal lila deui baris kabuka di hareupeun urang hiji mangsa anu pinuh ku kapentingan anu ngageunjeunkeun pikeun sakumna jalma hirup. Pasalia-pasalia jaman baheula bakal dihirupkeun deui; pasalia anyar bakal timbul. Adegan-adegan anu baris dipentaskeun di dunya urang téh can kungsi kabayang ku saha-saha acan. Sétan keur digawé ngaliwatan agénsi-agénsi manusa. Jalma-jalma anu keur usaha ngarobah Konstitusi sarta ngamankeun hiji hukum anu maksa pangibadah poé Minggu, saeutik pisan nyaraho kana naon hasilna engké. Hiji krisis geus pas aya di hareupeun urang.”

“Tapi para palayan Allah ulah ngandel ka dirina sorangan dina kaayaan darurat anu kacida gedéna ieu. Dina panglihatan-panglihatan anu dipaparinkeun ka Yesaya, ka Yehezkiel, jeung

ka Yohanes, urang ningali kumaha raketna sawarga patalina jeung kajadian-kajadian anu lumangsung di bumi jeung sabaraha gedéna pangaping Allah ka jalma-jalma anu satia ka Mantenna. Dunya téh lain tanpa Panguasa. Rarancang kajadian-kajadian nu bakal datang aya dina panangan Gusti. Kaagungan sawarga nyekel takdir bangsa-bangsa, kitu deui urusan garéja-Na, dina pangawasan Mantenna sorangan.” Testimonies, jilid 5, 752, 753.